Hukuk Bölümü 2007/402 E., 2008/187 K.

- **OLUMSUZ GÖREV UYUŞMAZLIĞI**
- **YARGI MERCİİLERİNİN UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNE BAŞVURMALARI**

- 5326 S. KABAHATLER KANUNU [Madde 28]
- 2577 S. İDARİ YARGILAMA USULÜ KANUNU [Madde 12]
- 2918 S. KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU [Madde 116]
- 2918 S. KARAYOLLARI TRAFİK KANUNU [Madde 51]

"İçtihat Metni"

O L A Y

: Davacının araç tescil plakasına, 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun 51.maddesine aykırılık (hız sınırını aşma) nedeniyle trafik zabıtasınca 29.4.2004 tarih, DD-244296 seri no.lu trafik ceza tutanağı ile 169.400.000 TL. para cezası kesilmiştir.

Davacı, hakkında trafik ceza tutanağı düzenlendiğini vergi dairesine gittiğinde öğrendiğini, bu nedenle itiraz da edemediğini, haberi olmadığı için cezanın 3 katına çıkarak 508.00 YTL olduğunu iddia ederek, para cezasının kaldırılması istemiyle 11.8.2006 gününde adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

HATAY 2.SULH CEZA MAHKEMESİ; 20.11.2006 gün ve SAYI: 2006/630 Müt. sayı ile, itiraz edenin yokluğunda düzenlenen tutanağın, 05.07.2004 tarihinde Cumhuriyet Mah. Cemal Gürsel Cad. Süslü Apt. No: 1 Samandağ adresine tebliğe çıkarıldığı ancak adreste tanınmadığından bahisle tebliğ edilemediği, ceza tutanağının Hatay Vergi Dairesi Müdürlüğünde 16.09.2004 tarihinde askı ilanın yapıldığı, bu suretle tutanağın kesinleştiğinin belirlenmiş olduğu, itiraz edenin Mahkemelerine müracaat tarihi, ceza tutanağını öğrenme tarihi kabul edilmekle 5326 sayılı Kabahatler Kanunun 27. ve 28/1-c bendi gereği itirazın yasal süre içersinde yapıldığının kabul edildiği; evrak ve idarenin cevap dilekçesi birlikte değerlendirildiğinde; itiraz eden hakkında, radarlı hız kontrolünde hız sınırını %30'dan fazla aştığı tespit edilmekle, 2918 sayılı yasanın 51/2-b.fıkrası gereği trafik ceza tutanağı düzenlendiğinin belirlendiği; itiraz edenin radarla hız kontrolünde hız sınırını aştığı için düzenlenen trafik ceza tutanağının, hukuka uygun olarak düzenlendiği; tutanağın kesinleşme şekli ve belirlenen cezaya faiz işlemesi nedeni ile cezanın artmış olmasının mahkemelerinin görev alanına girmeyip, idari yargıda halledilebilecek bir sorun olduğu sonucuna varılarak, itirazın reddine dair aşağıdaki gibi hüküm kurulmuş olduğu; açıklanan gerekçe sonucunda; İtirazın REDDİNE, İdari para cezasının miktarı itibarı ile 5326 sayılı yasanın 28/9. maddesi gereğince kesin olmak üzere, karar vermiştir.

Davacı bu kez; adına kayıtlı bulunan aracı için 1.11.2004 tarihinde davalı idare tarafından 169.40 YTL ceza yazıldığını, ancak kendisine tebliğ edilmemesi nedeniyle itiraz edemediğini ve cezanın 3 katına çıkarak 508,00 YTL olduğunu, cezanın kaldırılması söz konusu olmasa dahi yasal faiz dışındaki ana parayı ödemeye hazır olduğunu iddia ederek, tebligat usulsüz olduğundan para cezasının faizinin kaldırılması istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

HATAY İDARE MAHKEMESİ; 8.12.2006 gün ve E:2006/445, K:2006/25 sayı ile, 5326 sayılı Kabahatler Kanununun yürürlüğe girdiği 01.06.2005 tarihinden itibaren idari para cezalarına karşı açılan davaların, Kabahatler Kanunun kapsamında olduğu ve idari yaptırım olarak para cezası öngören kanunlarda itiraz yeri olarak idare mahkemeleri gösterilmiş olsa dahi görüm ve çözümün adli yargı yerlerinin görev alanına girdiği sonucuna ulaşıldığından, dava konusu para cezasına karşı açılan davada görevli yargı yerinin adli yargı olduğu; dava konusu olayda da, davacının adına kayıtlı bulunan aracı için 1.11.2004 tarihinde davalı idare tarafından 169.400.000 TL para cezası tahakkuk ettirildiği, ancak davacının kendi iddiasına göre bu ceza tutanağının kendisine tebliğ edilmemesi nedeniyle bu cezanın ödenmediği, bunun üzerine cezanın 3 katına çıkarılarak 508,00 YTL olarak tahakkuk ettirilmesi sonucunda, davacının ana para dışındaki fazlaya ilişkin (3 katına çıkarılmasına) kısmının kaldırılması için bakılan davayı açtığının anlaşılmış olduğu, uyuşmazlığın özünün trafik para cezasından kaynaklanmış olması ve ceza miktarının asıl para cezasının zamanında ödenmemiş olmasından dolayı arttırılarak uygulanması karşısında, asıl para cezasının devamı niteliğinde olan bu para cezasına karşı açılan davada da görevli yargı yerinin adli yargı olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar kesinleşmiştir.

Davacı bu kez; tarafına tebligat yapılmadığını, tutanağın kesinleşme şekli ve belirlenen cezaya faiz işlemesi nedeni ile cezanın artmış olmasının mağduriyetine neden olduğunu, bu nedenle hakkında verilen cezanın yasal faizi ile birlikte kaldırılması istemiyle, yeniden adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

HATAY 2.SULH CEZA MAHKEMESİ; 28.2.2007 gün ve SAYI: 2007/54 Müt. sayı ile, Mahkemelerinin 20.11.2006 tarih 2006/630 Müt sayılı kesin kararı ile; aynı itiraz eden tarafından yapılan talep sonucunda; itiraz edenin radarla hız kontrolünde hız sınırını aştığı için düzenlenen trafik ceza tutanağının hukuka uygun olarak düzenlendiği sonucuna varıldığından, itirazın reddine karar verilmiş olduğu; itiraz edenin, tutanağın kesinleşme ve belirlenen cezaya faiz yürütülmesine dair itirazında ise idari yargıda halledilecek bir sorun olduğuna dair karar gerekçesinde değinildiği; itiraz edenin, para cezasına uygulanan faizin kaldırılmasına karar verilmesi istemi ile Hatay İdare Mahkemesine başvurduğu, Mahkemenin 08.12.2006 tarih 2006/445-25 EK sayılı kararı ile Kabahatler Kanunun 27.maddesi gereği talep konusunda görevli yargı yerinin adli yargı olduğundan bahisle görev yönünden red kararı verildiği, kararın 28.01.2007 tarihinde kesinleştiğinin belirlendiği; Mahkemelerinin 20.11.2006 tarih 2006/630 Müt sayılı kararı ile, itiraz başvurusu üzerine, sürücüsü belirlenemediği için tescil plakasına yazılan ceza tutanağı içeriğinin hukuka uygun olduğu kabul edilmekle itirazın reddine dair karar verilmiş olduğu, itiraz konusu yapılan tutanağın tebliğ işleminin usulsüzlüğü ile cezaya yürütülen faiz konusunda karar gerekçesinde idari yargıda halledilmesi gereken bir sorun olduğundan bahsedilmiş bulunulduğu; bu konuda her hangi bir hüküm kurulmamış olduğu; bu itibarla; Trafik Ceza Tutanağının tebliği ve cezaya faiz yürütülmesi işlemleri birer idari işlem olup, adli yargının görev alanına girmediği; idari yargıda halledilmesi gerektiği sonucuna varıldığından; ancak İdare Mahkemesince de aynı konu ile ilişkin adli yargının görevli olduğundan bahisle görevsizlik kararı verildiği belirlendiğinden, görev konusunda çıkan uyuşmazlığın çözümü için 2247 sayılı Yasanın 19. maddesi gereğince dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilmesine karar vermiş, bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGEN, Habibe ÜNAL, O.Cem ERBÜK, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 7.7.2008 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2'nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda

sanığın mahkûmiyetine ya da beraatına hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..."açıkça belirtilmiştir. Bu durum göz önüne alındığında, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Olay kısmında belirtildiği üzere, Trafik Ceza Tutanağının tebliği ve cezanın üç katına çıkarılması yönünden tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş ve kesinleşmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1- 2247 sayılı Yasa'nın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları, konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir." hükmüne göre, idari yargı yerinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesi'nce karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da ihtiva etmesi gerekir.

Yasa koyucu, 14. maddeye göre hukuk alanında olumsuz görev uyuşmazlığı doğması halinde her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma iradesini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme nazaran daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, öncelikle görevsizlik kararı verilmekle birlikte, bununla yetinilmemiş ve görevli merciin belirtilmesi için re'sen Uyuşmazlık Mahkemesi'ne başvurulmasına da karar verilmiştir.

Bu haliyle, her ne kadar 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamakta ise de; Hatay 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvurunun, 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında olduğunun kabulü ile Uyuşmazlık Mahkemesi'nin önüne gelmiş bulunan ve Trafik Ceza Tutanağının tebliği ve cezanın üç katına çıkarılması yönünden doğmuş bulunan olumsuz görev uyuşmazlığının çözüme kavuşturulması, gerek dava ekonomisine gerekse Uyuşmazlık Mahkemesi'nin kuruluş amacına uygun olacağından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi. .

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Taşkın Çelik'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ayla SONGÖR ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 2918 sayılı Yasa'nın 51 maddesine aykırılık nedeniyle, trafik zabıtasınca araç tescil plakasına göre düzenlenen trafik ceza tutanağı ile kesilen para cezasının; Trafik Ceza Tutanağının tebliğinin yapılmadığı ve cezanın üç katına çıkarılmasının usulsüz olduğu iddialarıyla, iptali istemiyle açılmıştır.

Ancak Hatay 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nce, işlem ayrılarak, sürücüsü belirlenemediği için tescil plakasına yazılan ceza tutanağı içeriğinin hukuka uygun olduğu kabul edilerek itirazın reddine; ancak Trafik Ceza Tutanağının tebliği ve cezaya faiz yürütülmesi işlemlerinin birer idari işlem olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmiş; Hatay İdare Mahkemesi'nce de; uyuşmazlığın özünün trafik para cezasından kaynaklanmış olması ve ceza miktarının asıl para cezasının zamanında ödenmemiş olmasından dolayı arttırılarak uygulanması karşısında, asıl para cezasının devamı niteliğinde olan bu para cezasına karşı açılan davada da görevli yargı yerinin adli yargı olduğu gerekçesiyle görevsizlik kararı verilmesi nedeniyle; olumsuz görev uyuşmazlığının Trafik Ceza Tutanağının tebliği ve para cezasının üç katına çıkarılması yönünden sınırlandırılması gerekmektedir.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde, "Bu kanunun amacı, karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlamak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemektir" denilmiş; 51 maddesinin ilk iki fıkrasında; sürücülerin, aksine bir karar alınıp işaretlenmemişse yönetmelikte belirtilen hız sınırlarını aşmamak zorunda oldukları, hız ölçen teknik cihaz veya çeşitli teknik usullerle yapılan tespit sonucu hız aşan sürücülere para cezası uygulanacağı hususu düzenlenmiştir.

Anılan Yasanın İkinci Bölümünde yer alan 121. maddede, " Para cezalarının tahsilinde ve takibinde uygulanacak esas ve usuller ile kullanılacak makbuzun, suç ve ceza tutanağının şekli ve kullanma esasları ile Bayındırlık Bakanlığı mensuplarından hangi niteliklere sahip kişilerin, hangi şartlarda, suç ve ceza tutanağı düzenleyeceği, genel zabıtaya mensup kişilerin bu Kanuna göre düzenleyecekleri tutanaklar hakkında yapılacak işlemler, yetki sınırları, koordinasyon ve işbirliği esasları İçişleri,Maliye ve Bayındırlık bakanlıklarınca müştereken çıkarılacak yönetmelikte gösterilir.

Makbuz ve tutanaklar Maliye Bakanlığınca bastırılır ve trafik kuruluşlarına dağıtım sağlanır." Hükmüne yer verilmiştir.

Bu madde dayanak alınarak çıkarılan "Trafik Para Cezalarının Tahsilinde ve Takibinde Uygulanacak Esas ve Usuller İle Kullanılacak Belgeler Hakkında Yönetmelik" in;

"Tescil Plakasına Göre Düzenlenen Tutanaklar İçin Yapılacak İşlemler" başlıklı 10. maddesinde", "(Değişik:22.04.2003-25087) Karayolları Trafik Kanunu'nun 116. maddesi hükümleri gereğince, görevlilerce yetki sınırları içerisinde tescil plakasına göre düzenlenen tutanaklar;

a) Aracın kayıtlı olduğu kuruluştan arşiv kayıtlarına göre araç sahibi veya işleteni tespit edilerek (birden fazla ise ilk sıradaki) Tutanağın boş kalan yerleri doldurularak ilgiliye 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümleri uyarınca tebliğ edilir ve Tutanağın bir nüshası takip ve tahsil için ilgili mal sandığına gönderilir. Tebligat işlemine yedi iş günü içinde başlanır. Yapılan tebligatta bu şekilde uygulanan cezalar için, tebliğ tarihinden itibaren yedi gün içinde yetkili mahkemeye itiraz edebilecekleri belirtilir. İtiraz, ödemeyi ve ödeme ile ilgili süreyi durdurur. Ancak itiraz üzerine verilen kararlar kesindir.

b) Tescil plakasına göre tutanak düzenlenen araçlar, Tutanağın düzenlendiği yerin dışında başka bir tescil kuruluşuna kayıtlı olup bilgisayar sorgulamasında adresi tespit edilemiyorsa, adres tespiti için Tutanağın iki nüshası ilgili tescil kuruluşuna yedi iş günü içerisinde gönderilir. Tescil kaydına göre araç sahibi veya işleteninin adresleri arşiv kayıtlarından tespit edilir ve 7201 sayılı Tebligat Kanunu hükümleri uyarınca 7 iş günü içerisinde tebliğ işlemlerine başlanarak tebligat yapılır, Tutanağın bir sureti de takip ve tahsili için ilgili mal sandığına gönderilir.

(...

...)

Karayolları Trafik Kanunu'nca tescil plakasına göre düzenlenen ve Tebligat Kanunu hükümleri uyarınca tebliğ edilemeyen ceza tutanakları, ilgili mal sandıklarına takip ve tahsili için gönderilir.";

"Para Cezalarının Ödenmesinde Takip Edilecek Esas ve Usuller Para Cezalarının Ödenebileceği Yerler ve İşlemler" başlıklı 11. maddesinde, " Para cezalarının alındı karşılığı derhal ödemeyenler için yetkili kılınmış görevlilerce "Trafik Ceza Tutanağı" düzenlenir.

Bu ceza tutanaklarında yazılı trafik para cezaları Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nın Sayman Mutemetlerine, Mal Sandıklarına veya bu Yönetmeliğin altıncı maddesine göre yetkili kılınmış görevlilere ödenebileceği gibi PTT idaresine veya bu Bakanlığın yetkili kıldığı bankalara ödenebilir.

Para cezalarını tahsil eden banka veya PTT idaresi, Maliye ve Gümrük Bakanlığı'nca tespit edilen süre içinde, ceza tutanaklarında belirtilen mal sandıklarına bilgi vermek zorundadırlar.

Banka veya PTT ile yapılan ödemelerde paranın bankaya veya PTT'ye veriliş tarihi ödeme tarihi sayılır.

PTT veya bankalara ödenecek para cezalarının tahsil ve takibinde uygulanacak esas ve usuller ile koordinasyon ve işbirliği Maliye ve Gümrük Bakanlığı ile bu kuruluşlar arasında yapılacak protokolle belirlenerek, ilan edilir.";

"Para Cezalarının Ödeme Süresi" başlıklı 12. maddesinde ise, "Alındı karşılığı tahsilat derhal yapılamadığı takdirde düzenlenen ceza tutanağının bir örneğinin ilgiliye verildiği veya tebliğ edildiği tarihten itibaren para cezalarının on gün içinde ödenmesi gerekir.

On gün içinde ödenmeyen para cezaları iki katına çıkar ve ödeme süresi on gün daha uzar, bu süre içinde de ödenmeyen para cezaları üç katına çıkar.

PTT veya banka idareleri bu süreleri dikkat ederek tahsilat yapmak zorundadır." denilmiştir.

Anayasa'nın 125. maddesinin son fıkrasında, idarenin kendi eylem ve işlemlerinden doğan zararı ödemekle yükümlü olduğu kurala bağlanmış olup, buna göre idare, hukuka aykırılığı saptanan işlem ve eylemlerinden doğan hak ihlâlini tam olarak gidermek; diğer bir ifadeyle hakları ihlâl edilenlerin uğradığı gerçek zararları tazmin etmekle yükümlü bulunmaktadır.

Nitekim, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 12. maddesine göre, ilgililerin haklarını ihlâl eden bir idari işlem dolayısıyla idari yargı yerlerinde doğrudan doğruya tam yargı davası veya iptal ve tam yargı davalarını birlikte açabilecekleri gibi ilk önce iptal davası açarak bu davanın karara bağlanması üzerine, bu hususta kararın veya kanun yollarına başvurulması halinde verilecek kararın tebliği veya bir işlemin icrası sebebiyle doğan zararlardan dolayı icra tarihinden itibaren dava süresi içinde tam yargı davası açabilmeleri olanaklıdır.

2577 sayılı Yasa'nın 12. maddesine göre ilgililerin haklarını ihlâl eden bir idari işlem dolayısıyla bu işleme karşı açtıkları iptal davasının sonuçlanması üzerine açacakları tam yargı (ve benzeri) davasının görüm ve çözümünde, iptal davasına bakan yargı merciinin görevli olduğu kuşkusuzdur.

Olayda, araç tescil plakasına kesilen trafik para cezasının tebliğ edilmediği ve bu nedenle cezanın arttığı iddiasıyla cezaya itiraz eden davacının isteminin; Sulh Ceza Mahkemesi tarafından cezanın aslı yönünden reddedildiği, Trafik Ceza Tutanağının tebliği ve cezaya faiz yürütülmesi işlemleri yönünden ise ayrıma tabi tutularak görevsizlik kararı verildiği görülmüştür.

Ancak, yukarıda ayrıntılı olarak yazılan 2918 sayılı Yasa ve ilgili Yönetmelik hükümlerinin incelenmesinden; Yasanın 51. maddesi uyarınca kesilen 169.40,YTL trafik para cezasının, süresinde ödenmemesi üzerine, Yönetmeliğin 12. maddesinin uygulanması suretiyle, üç katına çıkarak 508.20 YTL olduğu ve bu miktarın yargı organları nezdinde uyuşmazlık konusu edildiği anlaşılmaktadır. Yargı organlarınca yapılan yargılama faaliyeti esnasında ise, davacı tarafından ileri sürülen iddiaların ve sunulan kanıtların, dava konusu edilen işleme etkilerinin değerlendirileceği ve işlemin iptaline/itirazın kabulüne ya da davanın/itirazın reddine gerekçe oluşturacağı açıktır.

Bu durumda, Uyuşmazlık Mahkemesi'nce; 2918 sayılı Yasa'nın 116. maddesinde öngörülen biçimde sürücüsü belirlenemediği için araç tescil plakasına göre verilen para cezasına karşı açılan davaların, adli yargının görev alanında görülmesi ve Sulh Ceza Mahkemesince de uyuşmazlığın özü olan ceza tutanağının içeriğine ilişkin olarak yargılama yapılarak işin esası hakkında karar verildiği dikkate alındığında; asıl para cezasının zamanında ödenmemiş olmasından dolayı arttırılan bu para cezasına karşı açılan davada da görevli yargı yeri, adli yargı olacaktır.

Açıklanan nedenlerle, Sulh Ceza Mahkemesinin 19. madde kapsamında görülen başvurusunun reddi gerekmiştir.

SONUÇ

: Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Hatay 2. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 2247 sayılı Yasa'nın 19. maddesi kapsamında görülen 28.02.2007 gün ve SAYI:2007/54 Müt. sayı ile yapılan BAŞVURUSUNUN REDDİNE, 07.07.2008

gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.